

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr.

beklaagde,

eiser,

met als raadsman mr. , advocaat bij de balie te

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het Hof van Beroep te Gent, correctionele kamer, van 3 november 2006.

De eiser voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, twee middelen aan.

Raadsheer heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Eerste middel

1. Het middel voert aan dat een proces-verbaal van de gerechtelijke politie dat enkel informatie bevat met betrekking tot de stand van zaken betreffende een administratieve procedure, inzonderheid het beroep tot nietigverklaring hangende voor de Raad van State, niets te zien heeft met de uitoefening van de strafvordering en niet kan dienen als stuiting van de verjaring.

2. Artikel 22, eerste lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering bepaalt dat de verjaring van de strafvordering slechts wordt gestuit door daden van onderzoek of van vervolging, verricht binnen de in artikel 21 van deze wet bepaalde termijn.

3. Daden van onderzoek zijn alle daden die door een bevoegd persoon worden gesteld en die ertoe strekken gegevens te verzamelen om het dossier op de gebruikelijke wijze samen te stellen en de zaak in staat van wijzen te brengen. Vereist wordt aldus dat zij gesteld worden door een persoon die de nodige hoedanigheid bezit om in de strafrechtspleging op te treden en om de noodzakelijke gegevens over de zaak te verzamelen, hetzij in het kader van een opsporingsonderzoek of van een gerechtelijk onderzoek, hetzij in het stadium van het vonnisgerecht.

4. Een proces-verbaal van de gerechtelijke politie in uitvoering van een kantschrift van de procureur des Konings dat gericht wordt aan het hoofd van de politie, en waarbij gegevens worden verzameld om het dossier op de gebruikelijke wijze samen te stellen om de zaak in staat van wijzen te stellen, is een daad van onderzoek in de zin van bovenvermelde wetsbepalingen, waardoor de verjaring van de strafvordering kan worden gestuit.

Het middel dat stelt dat dergelijk proces-verbaal geen “*daad van vervolging*” uitmaakt, faalt naar recht.

5. Voor het overige beantwoorden de appelrechters met de aangehaalde redenen de conclusie van eiser, zodat het middel in zoverre feitelijke grondslag mist.

Tweede middel

6. Het middel voert schending aan van artikel 149, § 2, en § 4, Stedenbouwdecreet 1999 doordat de appelrechters ten onrechte beslissen dat:

- ten tijde van het indienen van de herstellvordering geen verplichting bestond om de toestand voorafgaand aan het misdrijf te vermelden;
- niet vereist is dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur met zoveel woorden vermeldt dat hij de vordering bij het parket inleidt in naam van het Vlaamse Gewest;
- de herstellvordering rechtsgeldig bij het parket kan ingeleid worden spijs het gegeven dat in deze vordering een materiële vergissing werd begaan bij de vermelding van het kadastrale nummer.

7. De appelrechters stellen vast dat de herstellvordering bij het parket werd ingeleid op 12 augustus 2002. Anders dan zij oordelen, was op die datum artikel 149, § 4, eerste lid, Stedenbouwdecreet, dat onder meer bepaalt dat de vordering minstens een omschrijving van de toestand voorafgaand aan het misdrijf vermeldt, reeds toepasselijk.

Het naleven van deze pleegvorm is evenwel niet voorgeschreven op straffe van nietigheid noch substantieel.

Dit geldt eveneens voor een verkeerde vermelding van de kadastrale gegevens van het betrokken onroerend goed.

Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

8. Voor het overige vereist geen wettelijke bepaling dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur uitdrukkelijk in de vordering zou vermelden dat hij optreedt namens het Vlaamse Gewest.

Het middel faalt in zoverre naar recht.

Ambtshalve onderzoek van de beslissing op de strafvordering

9. De substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen zijn in acht genomen en de beslissing is overeenkomstig de wet geweest.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiser in de kosten.

Begroot de kosten op 82,20 euro.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit afdelingsvoorzitter _____ als voorzitter, en de raadsheren _____

_____ en op de openbare terechtzitting van 3 april 2007 uitgesproken door afdelingsvoorzitter _____, in aanwezigheid van advocaat-generaal _____, met bijstand van afgevaardigd griffier _____.